

Tartalomjegyzék

1. Felnőtt konfirmáció	3
1. Mit jelent a keresztyén szó?	3
2. Mi a keresztyén hit magva?	3
3. Mit jelent a hit megvallása?	3
4. A keresztyénség melyik ágához tartozunk?	4
5. Mi a Biblia központi üzenete?	4
6. Hogyan szól Isten törvénye?	4
7. Hogyan foglalta össze Jézus Krisztus Isten törvényét?	5
8. Milyen szavakkal tanított az Úr Jézus Krisztus imádkozni?	5
9. Mi tenéked életedben és halálodban egyetlenegy vigasztalásod?	5
10. Hány dolgot kell tudnod a végből, hogy ebben a vigasztalásban boldogan élhess és boldogan halhass meg?	6
11. Hogyan hangzik az Apostoli Hitvallás?	6
12. Hogyan ismerheti meg az ember Istent igazán?	7
13. Miért jelentette ki magát Isten?	7
14. Mit tudunk Isten írott kijelentéséről?	7
15. Kicsoda Isten? Hogyan jelentette ki magát számunkra?	8
16. Hogyan lehet Atyánkká Isten?	9
17. Mit jelent az, hogy Ő a világ teremtője?	10
18. Mit jelent az, hogy Ő Gondviselő Isten?	10
19. Kicsoda az ember? Mit mond erről Isten kijelentése?	11
20. Kicsoda az Úr Jézus Krisztus?	11
21. Mi az oka és célja Jézus Krisztus szenvedésének?	13
22. Mit használ nekünk az Úr Jézus Krisztus feltámadása és mennybe- menetele?	13
23. Miért jön vissza az Úr Jézus Krisztus?	14
24. Kicsoda a Szentlélek?	14
25. Mit munkál a szívünkben a Szentlélek és hová vezet el minket?	15
26. Mit vallunk az egyházzal?	15
27. Mi a küldetése az egyháznak?	16
28. Hogyan szól a keresztség szereztetési ígéje?	16
29. Mi a keresztség tartalma?	16
30. Hogyan szól az Úrvacsora szereztetés ígéje?	17

31. Mi az Úrvacsora értelme?	18
32. Mi a református istentisztelet célja?	18
33. Melyek a református kegyesség alapelemei?	19
További idézetek	20

1. fejezet

Felnőtt konfirmáció

1. Mit jelent a keresztyén szó?

Görög eredetű szó, azt jelenti: Krisztushoz tartozó, Krisztuskövető, krisztusi ember. Kezdetben gúnynev volt, de lényegre törő kifejezés, amit ma hálás szívvel vallunk meg.

2. Mi a keresztyén hit magva?

[RH:17.o.]

... hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, megigazulást és életet ajándékozik kegyelemből, egyedül Krisztus érdeméért.

3. Mit jelent a hit megvallása?

[RH:18-19.o.]

Ha Isten kegyelméből már megismertem az igazságot, mondjam el másoknak is! Ha rajtam Jézus Krisztus segített, vezessen hozzá másokat is! Ne tartson vissza ettől az se, hogy az evangélium szokatlan, idegen sok embernek.

[1Pt.3.15-16]

... legyetek készen mindenkor számot adni minkenkinek, aki számadást kér tőletek a bennetek élő reménységről. Ezt pedig szelíden és tisztelettel tudóan, jó lelkiismerettel tegyétek...

4. A keresztyénség melyik ágához tartozunk?

Református.

5. Mi a Biblia központi üzenete?

[Jn.3.16]

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

6. Hogyan szól Isten törvénye?

[2Moz.20.2-17]

1. Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. Ne legyen más istened rajtam kívül!
2. Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön, vagy a föld alatt a vízben vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyedízig, ha gyűlölnék engem. De irgalmasan bánok ezerízig azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat.
3. Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak a nevét, mert nem hagyja az Úr büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!
4. Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Mert hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az Úr a nyugalom napját.
5. Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az Úr ad neked!
6. Ne ölj!
7. Ne paráználkodj!
8. Ne lopj!

9. Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!
10. Ne kívánd felebarátod házáat! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

7. Hogyan foglalta össze Jézus Krisztus Isten törvényét?

[Mt.22.37-40]

Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.

Ez az első és a nagy parancsolat.

A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.

E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.

8. Milyen szavakkal tanított az Úr Jézus Krisztus imádkozni?

[Mt.6.9-13]

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is;

mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

9. Mi tenéked életedben és halálodban egyetlen-egy vigasztalásod?

[HK.1]

Az, hogy testestől-lelekestől, mind életemben, mind halálomban, nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok,

- aki az Ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett s engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított.
- és úgy megőriz, hogy mennyei Atyámnak akarata nélkül egy hajszál sem eshetik le fejemről,
- sőt inkább minden az én üdvösségemre kell, hogy szolgáljon.
- Ezért Szentlelke által is engem az örök élet felől biztosít
- és szív szerint késszé és hajlandóvá tesz arra, hogy ezentúl Őneki éljek.

10. Hány dolgot kell tudnod a végből, hogy ebben a vigasztalásban boldogan élhess és boldogan halhass meg?

[HK.2]

Hármat:

- először, hogy mily nagy az én bűnöm és nyomorúságom;
- másodsor, hogy mily módon szabadít meg Isten minden bűnömből és nyomorúságomból;
- harmadszor, hogy milyen hálával tartozom neki e megszabadításért.

11. Hogyan hangzik az Apostoli Hitvallás?

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtetőjében.

És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes keresztyén anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

12. Hogyan ismerheti meg az ember Istent igazán?

[RH:3-4.o.]

Az ember magától nem ismerheti meg Istent, annyi tudhatunk róla, amennyit Ő kijelentett magáról Jézusban, a Szentírásban és igehirdetés által.

A reformátori tanítás Isten Igéjének három alakját különbözteti meg:

1. Isten önmagát és a világgal való szándékát legteljesebben Jézus Krisztus személyében és munkájában jelentette ki. Isten kijelentése tehát Jézus. Ő a kijelentett vagy testté lett Ige [Jn.1.1-14].
2. Azt azonban, amit Isten az emberért tett, írásba is foglaltatta. Isten kijelentésének írott okmánya a Szentírás, a Biblia: az írott Ige.
3. Azért, hogy az Isten tetteiről és ígéreteiről szóló jó hír (evangélium) minél többekhez eljusson, azokat, akik már megismerték Őt, azzal bízta meg, hogy hirdessék ezt minden népnek. Ez a hirdetett Ige.

13. Miért jelentette ki magát Isten?

[RH:5.o.]

Hogy az Istentől elszakadt, magára maradt, sok nyomorúságával küszködő ember újra személyes kapcsolatba kerüljön Istenével a hit által. Hogy az őt megszólító Istenben felismerje mennyi Atyját, aki után szíve mélyén vágyódik, aki feltétel nélkül, mindent megelőzően, kezdeményezően szereti őt, akinek a kijelentése, Igéje, beszéde nem csak fontos információkat jelent számára, hanem magát az életet.

[Jn.6.66]

azok a beszédek, amelyeket én szóltam néktek, lélek és élet.

14. Mit tudunk Isten írott kijelentéséről?

[RH:6-9.o.]

Isten igéjének másodlagos alakja az írott ige, a Szentírás, a Biblia. Két fő részből, az Ó- és az Újszövetségből áll. Az Ószövetség 39, az Újszövetség 27 könyvből, tehát összesen 66 könyvből áll. Az Ószövetség eredeti nyelve a héber, az Újszövetségé a görög. Magyar nyelvre először Károli Gáspár gönci református esperes fordította le a teljes Bibliát, amely 1590-ben jelent meg Vízolyban. Ma már közel 2000 nyelven elérhető.

Előbb történnie kellett valaminek, azután azt feljegyezték. Az elsődleges ige maga Krisztus és a róla szóló prófétai-apostoli prédikáció. Ennek írásba foglalt okmánya a Biblia, s mint ilyen, alap és kiindulópont a mai igehirdetés számára. A Biblia tehát *kánon*: mérték, amihez igazodunk.

Emberek írták – le, de szerzője maga az önmagát kijelentő Isten. A teljes írás Istentől ihletett:

[2Pt.1.21]

Mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.

A Biblia írói úgy dolgoztak, hogy Isten lelke adta a gondolatokat és a kifejezéseket elméjükbe. Jézus kettős természetéhez hasonlóan gondolhatunk a Bibliára is úgy, hogy kettős természete van: minden részletében és teljes egészében isteni, mégis minden részletében és egészében emberi mű, és e kettősség elemeit nem lehet elkülöníteni egymástól.

A Biblia ihletett voltából következik, hogy nem csak Istenről szól, hanem Isten maga szól általa. A Biblia tehát önmagában hordozza hitelessége bizonyítékát. A Biblia írói nem történelemkönyvet írtak, hanem üzenetet a mi tanulságunkra.

15. Kicsoda Isten? Hogyan jelentette ki magát számunkra?

[RH:21-25.o.]

A mennynek és földnek teremtője. Öröktől fogva való, és az egész világ az Ő teremő akaratára állott elő.

Isten úgy jelentette ki magát nekünk, mint Atya a Fiúban a Szentlélek által. Ezért a keresztyén hit a Szentháromság-Istenben való hit.

Atya, Fiú, Szentlélek. Lényében egy, személyében, formájában, létmódjában három. Jézus Isten teljhatalmú küldöttje, akit Isten az Ő Lelkével felhatalmazott arra, hogy megvalósítsa az Ő tervét. Isten a küldő és a küldött, a megbízó és megbízott egy személyben.

[Ézs.61.1-2]

Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az Úr. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

Hirdetem az Úr kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót.

[Lk.10.16]

Aki titeket hallgat, engem hallgat. . .

[Mt.10.20]

. . . nem ti vagytok, akik beszéltek, hanem Atyátok Lelke szól általatok

[Jn.17.3]

Az örök élet pedig azt jelenti, hogy ismernek téged. . .

16. Hogyan lehet Atyánkká Isten?

[RH:40-41.o.]

Aki szembefordul a maga egész romlott életével s elfogadja Isten megbocsátó irgalmát, az lesz a gyermekévé.

Isten másként Atyja Jézusnak, mint nekünk. Ő az Atyától született, minket azonban Jézus áldozatáért fogad gyermekévé. Az ember úgy, ahogyan van, nem gyermeke Istennek, csak teremtménye, és a bűnös embernek úgy, amint a bűnben megszületik, nem Atyja Isten, hanem Teremtője.

Annak az embernek, aki bűnbánattal megvallja Istennek romlottságát, és hittel elfogadja az Ő bűnbocsátó kegyelmét, amit Jézus Krisztusban adott, annak új természete lesz, mert Jézus természete kezd élni benne, s Jézusért gyermekévé fogadja az Atya.

[Jn.1.12-13]

Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében,

akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

Ez az újjászületés, erre kivétel nélkül mindenkinek szüksége van, ha Isten gyermekévé akar lenni, a jóknak is, a szelíd, becsületes, derék embereknek is.

17. Mit jelent az, hogy Ő a világ teremője?

[RH:45,50.o.]

Isten öröktől fogva való, és az egész világ az Ő teremő akaratára állott elő. A teremés történetét Mózes 1. könyve tartalmazza részletesen. Mindent a semmiből teremtet, tehát nem valami meglévőből, mert rajta kívül még nem volt semmi. Ez fejezi ki a leghatározottabban azt az igazságot, hogy a világ nem azonos Istennel, de önállósága sincs vele szemben, s az anyag sem Istennel versenyző őstényező. Azt is Ő teremtet, Ő, aki maga: Lélek.

A keresztyén ember teremés-hite nem megfigyelésen vagy tapasztalaton alapul, hanem Isten kijelentésén.

Isten mindent jónak teremtet [1Moz.1.31]

És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.

A tőle való elszakadás (bűn) miatt romlott el a tökéletes világ az ember kezén.

Ő alkotta a rosszat, a bűnt, a Sátánt is, s mint Teremő ma is Úr felettük. De nem Ő teremtet gonosznak őket, mint ahogyan az embert sem Ő alkotta bűnösnek, hanem a teremésben kapott szabadságukkal éltek rosszul. Isten azonban elkészítette az embernek a segítséget is, visszatérhet teremőjéhez, nem kell bűnben elpusztulnia.

18. Mit jelent az, hogy Ő Gondviselő Isten?

[RH:53-55.o.]

Isten nem csak megteremtet a világot, hanem fenntartja és bölcsen igazgatja is.

[Jn.5.17]

Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, és én is munkálkodom.

Isten a természet, a történelem Ura, még akkor is, ha egy-egy esemény annak ellenkezőjét látszik mutatni. A történelem hajóján sok minden megeshet, de a hajó létét és útja végcélját minden lázongás és vihar közepette is Isten szabja meg.

[Mt.10.29-31]

„Ugye, a verébnek párja egy fillér, és egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudtán kívül?

Nektek pedig még a hajatok szálai is mind számon vannak tartva.

Ne féljete tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.”

A bűnös ember kísértése az, hogy a Gondviselés eszközeiben bízunk, nem az Úrban. A Gondviselésbe vetett hit Isten szeretetének állandó megtapasztalása. Az a boldog érzés, hogy az életemet nem a vaksors, a végzet irányítja, hanem az én mennyei Atyám. A Gondviselésbe vetett hit haszna, hogy megszabadít az aggodalmaskodástól, a babonák sötétségétől, az emberektől való félelemtől, derűssé és hálássá tesz, valamint reményt ad a szívembe minden körülmény között.

19. Kicsoda az ember? Mit mond erről Isten kijelentése?

[RH:63-66.o.]

Az ember Isten teremtménye, akit a saját képmására, hozzá hasonlónak alkotott, hogy uralkodjon a földön és mindenben. Nem isten és nem is isteni lény.

A teremtését szeretettel előkészíti, mintegy saját kezével megformálja, utána társat is keres neki. Különös gondja van rá.

Isten az embert a magával való közösségre teremtette. Az ember feladata az, hogy képviselje Istent ezen a földön, egy legyen vele bensőleg, ugyanazt akarja és munkálja, mint Isten, bízva benne és engedelmeskedve neki.

Isten az embernek kettős feladatot adott: dicsőítse Őt és uralkodjék a teremtett világon. Mintegy a látható és láthatatlan világ határára állította az embert, ő az egyetlen, aki mindkettőt érzékeli, azzal a céllal, hogy legyen engedelmes Urának és így legyen jó gazdája a világnak.

Isten azzal a kockázattal teremtette az embert, hogy szabadságot ajándékozott neki. Nem akarta, hogy az ember rabszolga-módon vagy automataként szolgálja Őt. Ám az ember visszaélt szabadságával, és engedetlennek vált Isten iránt. Kiszolgáltatottá vált a Sátán számára: így már azt csinál vele, amit akar. Az ember többé nem képes a jóra, kész minden rosszra.

Isten azt akarta, hogy az ember szabadon szolgálja Őt, ne kényszerből, de az rosszul élt ezzel a szabadsággal.

Mivel Istennel való szövetségét felrúgta, embertársaival sem tud szeretetben együttélni. Értékkrendje én-központú lett, így mindenkiben vetélytársat lát és embertelenné vált. Ez az oka a sok kegyetlenségnek, háborúnak, szenvedésnek.

20. Kicsoda az Úr Jézus Krisztus?

[RH:81,87-94.o.]

Valóságos Isten és valóságos ember. Mint valóságos Isten a Szentháromság második személye, mint valóságos ember a mi testvérünk. Az Atya Isten egyszülött Fia, a megváltó, aki azért érkezett közénk, hogy átvállalja az ítéletet az egész emberiség bűneiért.

[Jn.1.14]

Az Ige testté lett, itt élt közöttünk és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét. . .

[Fil.2.6-8]

Ő Isten formájában lévén, nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel. Hanem dicsőségéről lemondott, szolgai formát vett fel, emberekhez lett hasonlóvá, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmessé lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.

Jézus - héber név, azt jelent: Jahve (Isten, az Úr) segítsége, Szabadító. Isten parancsolja Józsefnek, hogy ha megszületik a fia, így nevezzék.

[Mt.1.21]

. . . akit nevez el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.

Krisztus - a Messiás fordítása, azt jelenti: Felkent. Az Ószövetség idején három feladatra, a prófétai, főpapi és királyi tisztségre iktatták be a kiválasztott személyt úgy, hogy olajat öntöttek a fejére. Ez jelképesen elpecsételte őket Istennek. A felkenetés egyben felhatalmazás is volt: akit Isten felkent, az az Ő nevében, az Ő megbízásából, az Ő képviselőjében végezheti munkáját.

Isten Fia - nem úgy fia Jézus Istennek, mint ahogyan nekünk a gyermekeink, hiszen Isten Lélek, nem is úgy, ahogyan a benne hívókról mondja a Szentírás, hogy Isten gyermekeivé lesznek.

[1Jn.4.14-15]

. . . mi láttuk, és mi teszünk bizonyosságot arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. Ha valaki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, abban az Isten lakik, és ő pedig az Istenben

Úr - a Biblia azért nevezi Jézust Úrnak, mert ezzel az Ő istenségét állítja. Az Ószövetségben Isten neve Jahve, de ezt a nevet a zsidók nem merték kiejteni, ezért helyette Bibliában is mindenhol az Úr áll. Az Úr tehát egyet jelent magával a Jahve Isten-névvel.

Emberfia - Jézus csaknem mindig így nevezte magát. Ez azonban nem azt jelenti, hogy egy embernek a fia, hanem ez is méltóságjelző, és éppen úgy Jézus isteni eredetére és megbízatására mutat, mint az eddig említett kifejezések. Amikor Jézus magát Emberfiának nevezi, hallgatóit a [Dán.7.13-14] emlékezteti, ahol ez áll:

Láttam az éjszakai látomásomban: Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá. Hatalom, dicsőség is királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.

Megváltó - Jézus Krisztus Isten Fia a Megváltó. Hitvallás, amely elhatárolódik császárok önjelölt istenségétől, megváltói, szabadítói voltuktól.

21. Mi az oka és célja Jézus Krisztus szenvedésének?

[RH:95,99.o.]

Jézus szenvedése testté-lételével kezdődött. Azzal, hogy otthagyta isteni dicsőségét, magára vette emberi testünket, megkísértetett mindenben, hozzánk hasonlóan. Szenvedés volt tiszta, bűn nélküli lényével végighaladni az embervilág tülekedő, képmutató, gyűlölködő sokadalmán.

Jézus ártatlan volt, nem a maga bűneiért kellett meghalnia, hanem azért, amiért évszázadokon keresztül olyan sok ártatlan báránynak is meg kellett halnia, amiknek a vérét kiontották és testüket elégették az áldozati oltárokon.

[HK.37]

...Ő földi életének egész ideje alatt, különösen pedig annak végén Istennek az egész emberi nemzetség bűne ellen való haragját testében-lelkében elhordozta, és pedig avégre, hogy a szenvedésével mint egyetlenegy engesztelő áldozattal a mi testünket és lelkünket az örök kárhozattól megszabadítsa, és számunkra Istennek kegyelmét, az igazságot (megigazulást), és az örök életet megszerezze.

- Kiengesztelte Isten haragját és megbékéltetett bennünket Istennel.
- Az Ő vére tesz minden benne hívót tisztává és igazzá Isten előtt.
- Jézus vére volt a váltságdíj, amivel kiszabadított a bűn rabszolgaságából.
- Az Ő haláláért bocsátotta meg Isten minden bűnünket.
- A kereszten aratott végső győzelmet a Sátán és sötétség minden hatalmasága felett.

22. Mit használ nekünk az Úr Jézus Krisztus feltámadása és mennybemenetele?

[RH:105,108.o.]

1. Feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket részesíthessen abban az igazságban (megigazulásban), amelyet nekünk halálával szerzett.
2. Az Isten nélkül élő ember lelkileg halott. Ebből a végzetes állapotból is az élő Krisztus ereje támaszthat fel bennünket. Erre a lelki feltámadásra csak a halál beállta előtt van lehetőség.
3. Krisztus feltámadása az ígéret arra, hogy az Ő visszajövetelekor mi is ugyanígy feltámadunk. A mi feltámadásunk is testben történik, de a dicsőséges test mégis különbözni fog a mostanitól.

Jézus mennybemenetele azért fontos számunkra, mert

- szüntelen esedezhet értünk az Atyánál;
- helyet készít nekünk is, és magához veszi majd mindazokat, akik hisznek Őbenne;
- a földi test korlátaitól megszabadulva, Igéjére és Szentlelkére nézve mindeütt ott lehet, ahol Őt hittel várják és segítségül hívják.

23. Miért jön vissza az Úr Jézus Krisztus?

[RH:112.o.]

Ítélni élőket és holtakat. Mert amilyen biztos a halál, olyan biztos, hogy egyszer mindnyájunkat elszámoltat Krisztus.

Isten szeretete nem azt jelenti, hogy a bűnt büntetlenül hagyja, hanem azt, hogy a megbánt bűnt megbocsátja. Ezt az ítéletet azonban az a Jézus Krisztus hajtja végre, [HK.52]

Aki előbb érettem Isten ítélőszéke elé állt, és rólam minden kárhooztatást elvett.

Aki ezt igazán hiszi, aki bűneinek bocsánatát tőle elfogadta, az [Jn.5.24]

...ítéletre sem megy, hanem átmént a halálból az életbe.

24. Kicsoda a Szentlélek?

[RH:117,119.o.]

Isten maga. A Szentháromság harmadik személye, akit az Atyával és a Fiúval egyenlőképpen imádunk. Az Atya Isten felettünk, a Fiú Isten mellettünk, a Szentlélek pedig Isten bennünk. Élő személy, aki tanít, vezet, meggyőz, bátorít, s akit meg lehet szomorítani is.

A Szentlélek láthatatlanul van jelen jelen a Földön és a Krisztusban hívő emberekben.

Olyan, mint a szél: láthatatlan, de mindent meg tud mozgatni, teljesen szabad, de óriási erőt tud kifejteni.

Olyan, mint a tűz: csak az Ő világosságánál ismerheti meg egy ember igazán önmagát, csak a Szentlélek világítja meg Isten Igéjét, a helyes utat.

Eső, ami megöntözi a tikkadt földet, hogy ott élet támadjon és sok gyümölcs teremjen.

25. Mit munkál a szívünkben a Szentlélek és hová vezet el minket?

[RH:123-126.o.]

Már az is a Szentlélek műve volt, hogy érdeklődni kezdtem Isten iránt.

A Szentlélek teszi érthetővé és személyessé számunkra az evangéliumot, Ő győz meg arról, hogy Isten Igéje igaz, Ő ébreszt hitet bennünk, Ő ad bátorságot, hogy komolyan vegyük: Isten bocsánata ránk is érvényes. Átalakítja gondolkodásunkat, magunktól elfordít és odafordít a másik emberhez. Megtanít imádkozni, megtanít örülni Isten ajándékainak és magasztalni Őt nagy tetteiért. Szabaddá tesz bűneinktől és rossz szokásainktól. Megszabadít a félelemtől, bátorságot ad ahhoz, hogy másoknak is beszéljünk Isten megváltó szeretetéről.

Egy bizonyos úton akar vezetni minket: a bűnből vissza Istenhez, magunkra maradt ártásainkból vissza Krisztushoz, a halálból az életbe.

Az üdvösségre.

26. Mit vallunk az egyházról?

[RH:142-143.o.]

[HK.54]

Hiszem, hogy Isten Fia A világ kezdetétől fogva annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által az igaz hit egységében magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. Hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok, és örökké az is maradok.

27. Mi a küldetése az egyháznak?

[RH:147-148.o.]

1. Az evangélium hirdetése.
2. A szeretetszolgálat (diakónia) - érdek és személyválogatás nélkül.
3. Jel a világban, amely túlmutat önmagán Urára és fejére: Krisztusra, Őt dicsőíti. Arról tanúskodik, hogy Krisztus szerint is lehet élni.
4. Uráért való szenvedés.

[Jn.15.18-19]

Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket.

Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.

28. Hogyan szól a keresztség szereztetési ígéje?

[Mt.28.18-20]

Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,

tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

29. Mi a keresztség tartalma?

[RH:151-152.o.]

A víz mint a lelki megtisztulás jele jól kifejezte azt, hogy ahogyan a test szennyt lemossa a víz, úgy szükségünk van arra, hogy a lelki szennytől, bűntől is megtisztuljunk. Keresztelő János is ezt gyakorolta.

Természetesen nem a víz tesz a bűntől tisztává, az csak arra utal, hogy Jézus véérért bocsánatot kap az, aki benne hisz. A keresztség tehát jelképes megmosatás.

Ugyanakkor azonban tényleges élet-változást is jelent: aki így Krisztusért bocsánatot kapott, az többé nem a bűn uralma alatt él, hanem Krisztusnak engedelmes életben akar járni. Meghalt a bűnnek és él Krisztusnak.

[Rom.6.1-8]

Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?

Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?

Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik a Krisztus Jézusba keresztteltettünk, az ő halálába keresztteltettünk?

A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy ami-
képpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi
is új életben járjunk.

Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább
eggyé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is.

Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettett vele, hogy meg-
semmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk
a bűnnek.

Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől.

Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is
fogunk.

A keresztség nem valamely felekezetbe iktatja be a hívót, hanem Krisztus egyhá-
zába. Nem reformátusnak keresztelkedünk, hanem keresztyénnek, Krisztushoz
tartozónak.

A keresztség azonban nem feltétele az üdvösségnek.

[Mk.16.16]

Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki pedig nem hisz, elkárho-
zik.

30. Hogyan szól az Úrvacsora szereztetés igéje?

[1Kor.11.23-26]

Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam néktek, hogy az Úr Jézus
azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret,

és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek, ez
az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én
emlékezetemre.”

Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta:
„E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek,
valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”

Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön.

31. Mi az Úrvacsora értelme?

[RH:157-159.o.]

A kenyér és a bor Jézus megtöretett testét és kiontatott vérének jelképezik.

[Jn.6.54]

Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, annak örök élete van.

1. Mindenekelőtt Jézus halálára, annak bűnbocsánatot szerző erejére emlékeztet minket. Ha megvalljuk bűneinket, Isten megbocsátja azokat.
2. Nem a meghalt Krisztusra emlékezünk szomorú szívvel, hanem a feltámadott Urat magasztaljuk örvendező lélekkel. Jézus közösségre lép velünk, és olyan valóságosan élni akar bennünk lelkileg, ahogyan megesszük a falat kenyeret és megisszuk a korty bort, s az eggyé válik a testünkkel.
3. De nem csak magával von közösségre Jézus az Úrvacsorában, hanem egymással is. Szoros egység az úrvacsorázó hívők között, hogy: Isten előtt mindnyájan elveszett bűnösök vagyunk, de Krisztus érdeméért mindnyájunkat szeretettel visszafogad az Atya gyermekeivé.
4. Túlmutat önmagán arra a nagy vacsorára, arra a végleges, zavartalan, teljes boldog együttlétre, ami a mennyben várja a benne hívőket.

32. Mi a református istentisztelet célja?

[RH:163-164.o.]

A hívők együtt imádják Istent, szavát meghallgassák, és annak engedelmeskedve, bűneiktől megtisztulva induljanak tovább másoknak szolgálni. Az istentisztelet az élő Istennel való találkozás különösen fontos alkalma. Istent tisztelni bárhol és bármikor lehet, de amikor a többi hívővel együtt van és kifejezetten azt várja, hogy az Igén keresztül Isten szólítsa meg, azt nem pótolja semmi.

Az istentisztelet Isten dicsőítésének és magasztalásának közös alkalma a gyülekezet számára. Az istentisztelet célja az, hogy a végére megváltozzunk, más ember jöjjön ki, mint aki bement.

33. Melyek a református kegyesség alapelemei?

[RH:170-175.o.]

A kegyesség az Istennel való kapcsolatunk ápolása. Annak, aki a bűnből már visszatért, mindennél fontosabb, hogy vele állandó, szoros kapcsolatban maradjon.

Az istenfélő ember élete hasonlít egy kerékhez. Ennek a keréknek a középpontja Jézus Krisztus, négy küllője pedig, ami teherbíróvá teszi: Isten Igéje, az imádság, a közösség és a szolgálat.

[Mt.4.4]

Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából jön.

[Mt.6.5-8]

„Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat.

Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.”

„Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg.

Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.”

[Rom.1.10-12]

és szüntelenül kérem imádságaimban, hogy Isten akaratából egyszer már el tudjak menni hozzátok.

Mert szeretnék látni benneteket, hogy megerősítésekre valamilyen lelki ajándékot adjak nektek,

vagyis, hogy együtt bátorodjunk meg közöttetek egymás hite által, a tietek és az enyém által.

[1Tim.4.7-8]

... gyakorold magad a kegyességben,

mert a test sanyargatásának kevés a haszna, a kegyesség pedig mindenre hasznos, mert megvan benne a jelen és a jövő élet ígérete.

További idézetek

[1Kor.10.12]

Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!

[Zso.119.162]

Gyönyörködöm a te beszédedben, mint aki nagy nyereséget talált.

[Lk.12.25]

Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodással megnövelheti természetét egy arasszal?

[Lk.12.7]

De néktek a fejetek hajszálai is mind számon vannak.

[Jn.3.36]

Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.